

News-Update

First May

۱۲۵ سال پیش طبقه کارگر روز اول ماه مه برای مبارزه بر حق خود بر علیه سرمایه داران خونهای زیادی از خود داد ، و به احترام آن روز، اول ماه مه روز جهانی طبقه کارگر شناخته شد .

این روز بزرگ را به تمام زحمتکشان جهان تبرک میگویم .

مسعود فروش راد

فرستنده تصویر : فریبا مرزبان

این تصویر را به این خاطر انتخاب کردم زیرا وضعیت این کودک را میتوانم تجسم کنم با سالهای کودکی خودم که از روی اجبار به کار کودکی تن داده و از سال ۱۳۳۵ که ۱۲ سال بیش نداشتم تا سال ۱۳۴۷ درست و در همین شرایط کاری مشغول همین کار و با همین ابزارها بودم. و میتوانم حس کنم چگونه این براده های آهن داغ در پوست لطیف این کودک فرو رفته و تار و پود وی را میسوزاند ، و میدانم این دود ها چه آثاری در سلامتی این کودک خواهد گذاشت.

این ها انسانهای فراموش شده یی هستند که متاسفانه با رشد علم و صنعت و استفاده هر چه بیشتر سرمایه داران از آنها برای انباشت هر چه بیشتر ارزش اضافی روز به روز بر تعداد آنها افزوده میشود. سرمایه داران هار و گرسنه پول میدانند که بدون انباشت ارزش اضافی لحظه یی هم نمیتوانند به حیات خود ادامه دهند.

مسعود فروزش راد

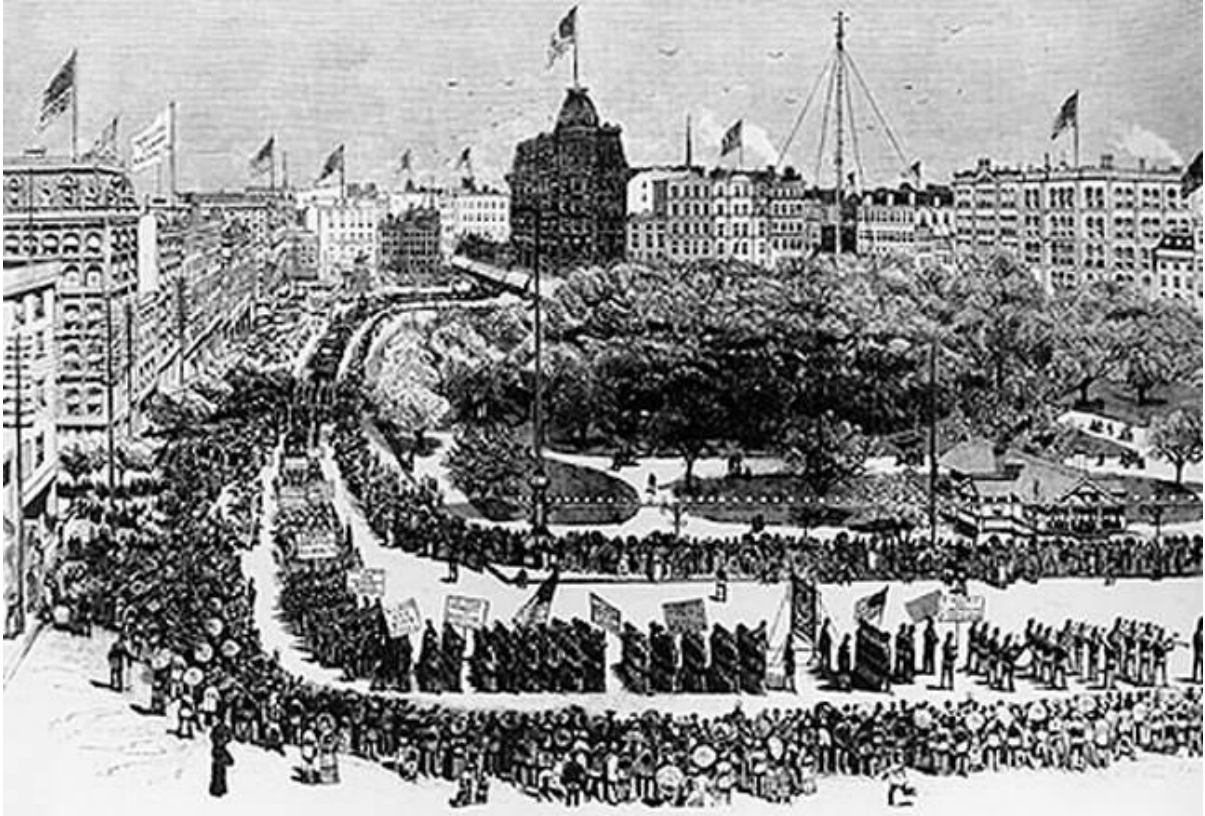

125 years ago dropped the blood so that we can all celebrate May Day

Who paid tribute to the early rising?

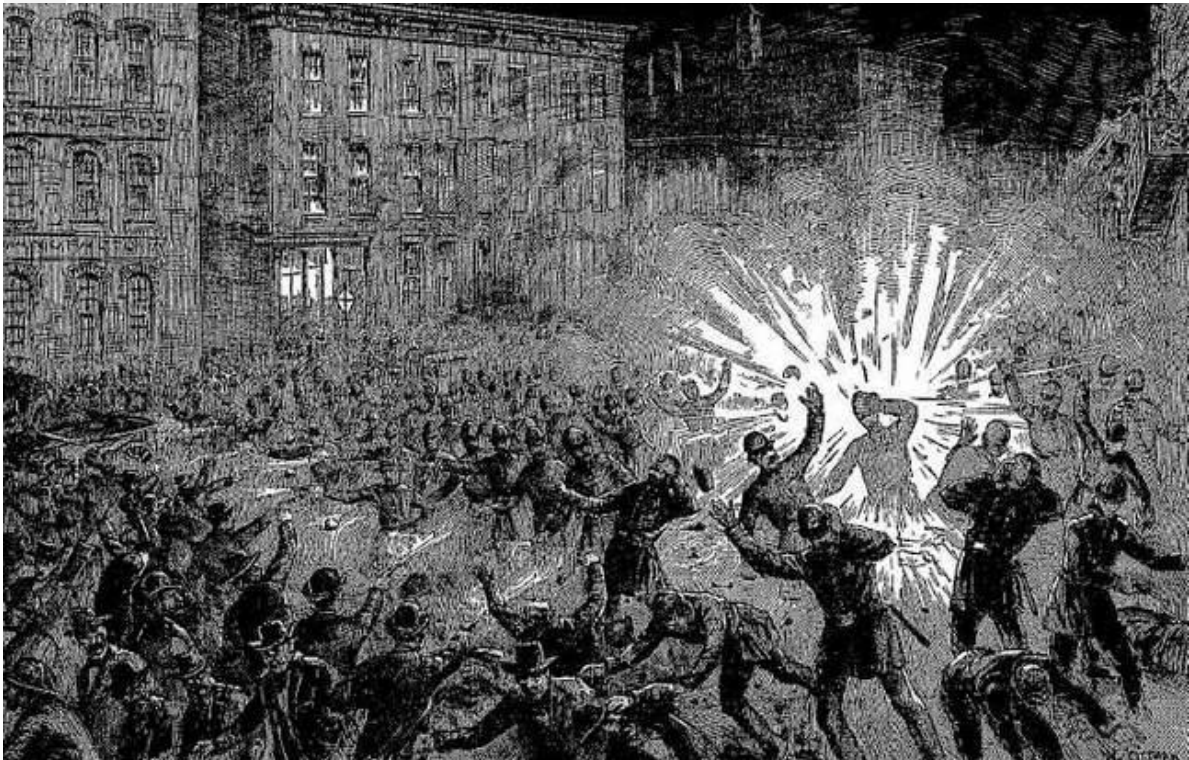
International Workers Day, better known as Labour Day, is celebrated to commemorate the workers held protests in the U.S. 1886th year.

Trade unions, whose request for the establishment of an eight-hour working time for years ignored by capitalists, scheduled for May Day and the general strike, which responded to between 300,000 and 500,000 workers.

Center was a protest in Chicago, at the time the unofficial capital of the United States, in the sense in which it is now New York.

On the street that day came, about 90,000 people, organized a march of Michigan Avenue, but that the capitalist is not overly distressed workers wear soles, workers or the next day did not go to work.

Third of May, the strikers gathered outside the McCormick harvester factory, whose workers were on strike since February, after a year earlier but were forced to calculate a Pinkerton-paid thugs, hired by their bosses.

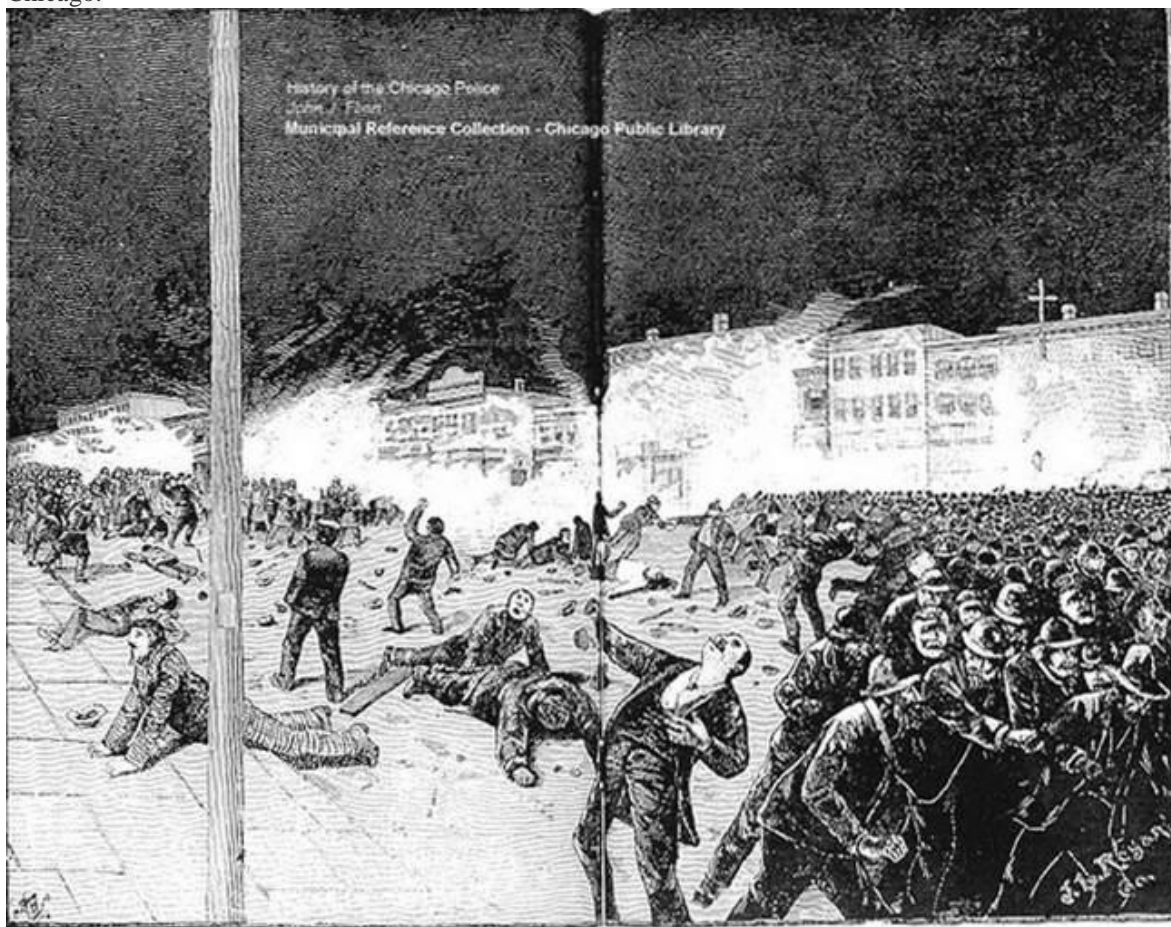
Since the McCormick workers have gained a strong reputation in Chicago, protesters symbolically chose this plant to continue the protest. McCormick has already hired scab, who every day go into a factory with 400 officers.

Having passed the half side of the insurgent workers, American Socialist Ogast Sajs called scab remaining to join the protest. Although the Spice insisted on nonviolent protest, at the end of the day the demonstrators attacked the scab who were leaving the factory, which the police served as a pretext to fire workers, which killed six people.

Local anarchists printed leaflets on the same day, which is scheduled for the next day in Haymarket Square rally, then the business center of

Chicago.

The police followed the retreating anarchists and sent deadly volleys into their midst (p.319)

The May Fourth protest go as planned, proclaiming peaceful goals of the working class, but as the day before, at the very end there was a bloody trade.

As the speakers climbed down from the last horse-drawn carts, which served as a stage, the police ordered the rally to disperse and cordons were set off towards the speakers.

It was never determined who was to the police threw a homemade bomb, but after a law-enforcement killed in the explosion, caused a bloodbath. Eight policemen killed and more than 50 dead or injured workers (the exact number is unknown because many of them were not allowed to seek medical help for fear of police) was sacrificed for us, 125 years later, we had one day to krkamo, ločemo and the return of Rising Early, under the banner of "who's working - BBQ in

Ada."

Because of the bomb, five organizers were sentenced to death by hanging and two others to life imprisonment. He never explained how the 14 arm could throw a grenade.

These events were used big capital to discredit the labor movement, but the U.S.

President Grover Cleveland, fearing new clashes in the celebration of the anniversary, declared the first Monday in September for a day worker, and since 1887. in America is a national holiday.

The rest of the world stood by marking the first of May. As a national holiday, May Day is celebrated in over 80 countries and unofficially in many

other countries.

However, the demands of workers for standardized eight-hour workdays are realized only decades later. In Europe, Russia received a 40-hour working week 1917th, four days after the October Revolution, Portugal and Spain two years later, France 1936th, and the Americans, ironically enough, the last izboksovali laws governing the humane conditions of work, only 1937th year. Until then, their work day lasted between 10 and 16 hours.

Many totalitarian government lifted the basic rights of workers, fascist regimes in Germany and Italy, and the communist Eastern

bloc countries.

It is therefore in civilized countries, May Day is an opportunity to re-branch demands of workers for employers and the state.

In the Serbian tradition, Labour has never risen above the status of non-working day, dedicated to the regulation of testicular temperature. Perhaps that colorful phrase, "May Day" psychological reflex produced in our brains, just forcing us to indulge in Dionysian cult of filling the stomach.

Had we kept humanističkijeg called "International Workers Day", we might more easily remember the victims of Chicago, and we will be hard for your rights deal with the green meadows or Kosutnjak Avala

---

LANG LIVE

زنده باد اول ماه مه!

MEI!

International dag van de Arbeid!

روز جهانی کارگر

Solidariteit dag tegen kapitalisme!

روز همبستگی علیه امپریالیسم

Op het Beursplein in Amsterdam

میدان بورس آمستردام

Om 17.00 t/m 19.00 uur

از ساعت ۵ تا ۷ بعد از ظهر

Spraak, muziek en dance

سخنرانی، موسیقی و رقص

Iraanse 1mei comité Amsterdam

کمیته‌ی ایرانی اول ماه مه آمستردام

Tel: +31- 0625050155 E.mail: mize_ketab@hotmail.com

مراسم اول ماه مه در شهر روتردام هلند

کارگران، زنان و مردان زحمتکش!!!

انسانهای آزادیخواه و برابری طلب!!!

در آستانه روز جهانی کارگر هستیم! برگزاری مراسم های اول ماه مه روز جهانی کارگر در سراسر جهان، امکانی است برای کمک به تشکل یابی و اتحاد عمل و اعلام همبستگی جهانی طبقه کارگر. همانگونه که تک تک ما خواهان به میدان آمدن یکپارچه طبقه کارگر هستیم، تلاش کنیم تا این روز را با برگزاری اجتماعات و میتینگ های وسیع و چشمگیر کارگری گرامی بداریم و آماده شویم تا با همبستگی هرچه بیشتر یک بار دیگر قدرت طبقاتی خود را در مقابل سرمایه داری جهانی به نمایش بگذاریم.

بدین منظور از همه کارگران و انسان های آزادیخواه و برابری طلب دعوت به عمل می آوریم تا در مراسمی که به همین مناسبت در روز اول ماه مه در شهر روتردام هلند برگزار میشود شرکت نمایند.

زنده باد همبستگی جهانی طبقه کارگر

زنده باد سوسیالیسم

حزب کمونیست ایران (تشکیلات هلند)

فعالین سازمان فدائیان اقلیت در هلند

زمان و مکان مراسم:

سه شنبه 1 مه 2012

Dinsdag 1 Mei 2012

Demonstratie 19.00uur

Verzamelen 18.00uur

Voor het stadhuis

Coolsingel 40

Rotterdam

Na afloop feest op het Schouwburgplein

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

فراخوان

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست
به برگزاری تجمعات و تظاهرات بمناسبت اول ماه مه (12 اردیبهشت 91)

کارگران بارز و پیشرو، فعالین جنبش کارگری و رفقای فدائی،
بمناسبت روز اول ماه مه، با طرح شعار محوری و سراسری **کار-مسکن-آزادی**، در تجمعات و تظاهرات کارگران شرکت کنید. کارگران را به اعضايات و تظاهرات انقلابی برای تحقق خواست های اقتصادی و سیاسی شان فرا بخوانید.

علاوه بر شعار محوری، شعار های دیگری هم هستند که خواست های عمومی طبقه کارگر ایران را منعکس میکنند از جمله:
افزایش سطح پایه دستمزد ها که حداقل نباید کمتر از 300 درصد حقوق پایه فعلی باشد.
داشتن مسکن متناسب و تجدیل اجاره بها متناسب با درآمد متوسط خانواده و پرداخت ماهیانه التفاوت آن توسط دولت
آزادی بی قید و شرط کارگران دستگیر شده و همه زندانیان سیاسی
تشکیل حزب، اعضا، تجمع و تظاهرات حق مسلم کارگران است
بیمه بیکاری باشمولیت همه کارگران از جمله کارگران مهاجر از هر ملیتی
برخورداری همه از بیمه های اجتماعی و اداره سازمان بیمه های اجتماعی بوسیله نمایندگان کارگران
منوفاقت کردن اخراجها و بازگشت همه اخراجی ها برسرکار
لغو هرگونه فرار داده های موقت و استخدام رسمی کارگران فرار داده و ممنوعیت کار کودکان
پرداخت حقوق های معوقه با احتساب مقدار ضرر و زیان ناشی از دیرکرد آن
محکومیت تحریم اقتصادی و نهادهای جنگی
برقراری آزادیهای سیاسی و لغو سانسور و سرکوب، لغو تبعیض علیه زنان و ملیت های مختلف، از جمله شعار های سراسری منسوب میشوند
در کنار شعار های عمومی بطور طبیعی کارگران هر کارخانه خواستهای صنفی و اقتصادی و سیاسی مختص بخود را نیز در این روز طرح میکنند که باید مورد پشتیبانی قرار گیرند.

ما بمثابة بخشی از کارگران و فعالین کمونیست متشکل در سازمان اتحاد فدائیان کمونیست، ضمن شادباش روز جهانی کارگر، همه کارگران پیشرو و فعالین سازمان را به سازماندهی و شرکت در تظاهرات اول ماه مه و طرح شعار محوری کار-مسکن-آزادی و سایر مطالبات پایه ای کارگران فرامیخوانیم.
زنده باد اول ماه مه روز جهانی کارگر
ناپود باد نظام سرمایه داری
زنده باد سوسیالیسم

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست 30 فروردینماه 1391

BOX 10063 400 70 Gothenburg
+46 317792571
www.fedayi.org www.kare-online.org
info@kare-online.org

کارآن لاین

webmaster@fedavi.org

آدرس پستی :
شماره فاکس روابط عمومی
ای میلها :
روابط عمومی :

میلیون کودک در جهان کار می کنند ۲۱۵

وی در تشریح علت به کارگیری کودکان و استقبال کارفرمایان از کار کودکان گفت: «کار کودک به کار فرما، فرصت رقابت و تولید سود بیشتر می دهد زیرا کار فرما می خواهد هزینه تولید را پایین بیاورد که در این شرایط باید دستمزدها را کاهش داده و ساعت کار را افزایش دهد»

*****

میلیون کودک در جهان کار می‌کنند ۲۱۵

پیام روشنفکر، پژوهشگری بود که در این نشست با اشاره به اسناد بانک جهانی و سازمان ملل درباره کار کودکان در جهان، اعلام کرد که بر مبنای آخرین آمار منتشره در بند ۹ سند لغو بدترین اشکال کار کودک که در سال ۲۰۱۰ و توسط ۹۷ کشور در لاهه تصویب شد، هم‌اکنون ۲۱۵ میلیون کودک در جهان کار می‌کنند که از این تعداد، ۱۵۰ میلیون نفر به بدترین اشکال کار اشتغال دارند. وی با ارائه نتایج بررسی‌های محدودی که از کارگاه‌ها و محل کار کودکان به دست آمده اشاره کرد: «از ۱۳۵ کارگاهی که در تهران مورد بررسی قرار گرفته بود، ۶۲ کارگاه غیررسمی و زیرزمینی بودند. ساعت کار کودکان در این کارگاه‌ها، بیش از ساعت رسمی و دستمزدها کمتر از سایر کارگران بزرگسال بود علاوه بر آنکه هیچ یک از کودکان هم بیمه نبودند. محیط کار شرایط بسیار نامساعدی برای کودک داشت و اغلب کودکان به دوزندگی، مونتاژ قطعات، باربری، اتوکشی، جمع‌آوری ضایعات، کفش‌دوزی و کشاورزی مشغول بودند. حتی مواردی از کار کودکان پسر در «آشپزخانه‌های مواد مخدر هم شناسایی شد»

وی در تشریح علت به کارگیری کودکان و استقبال کارفرمایان از کار کودکان گفت: «کار کودک به کارفرما، فرصت رقابت و تولید سود بیشتر می‌دهد زیرا کارفرما می‌خواهد هزینه تولید را پایین بیاورد که در این شرایط، باید دستمزدها را کاهش داده و ساعت کار را افزایش دهد. تنها «انتخاب برای رسیدن به سود بیشتر، کار کودک است»

اعتماد/۹ اردیبهشت ۱۳۹۱

روز جهانی کارگر گرامی باد

بیانیه کارگران دربند به مناسبت روز کارگر

رضا شهابی و بهنام ابراهیم زاده، دو فعال کارگری در بند ۳۵۰ اوین با صدور بیانیه ای از داخل زندان از تمامی کارگران و زحمتکشان و فعالین کارگری و تشکل های مستقل کارگری و شخصیت های مردمی مدافع حقوق کارگران و انسان های آزاده خواسته اند که با اتحاد و همبستگی خود روز جهانی کارگر را هر چه با شکوه تر برگزار کرده و بر مطالبات بر حق در این بیانیه پافشاری کرده و حمایت خود را اعلام کنند.

iran-emrooz.net | Sun, 29.04.2012, 10:36

رضا شهابی و بهنام ابراهیم زاده، دو فعال کارگری در بند ۳۵۰ اوین با صدور بیانیه ای از داخل زندان از تمامی کارگران و زحمتکشان و فعالین کارگری و

تشکل‌های مستقل کارگری و شخصیت‌های مردمی مدافع حقوق کارگران و انسان‌های آزاده خواسته‌اند که با اتحاد و همبستگی خود روز جهانی کارگر را هر چه با شکوه‌تر برگزار کرده و بر مطالبات بر حق در این بیانیه پافشاری کرده و حمایت خود را اعلام کنند.

در این بیانیه آمده است: کارگران ایران به ویژه فعالین کارگری زندانی این روز بزرگ را گرامی داشته و امیدواریم در سال جدید هیچ کارگر و انسان آزادی خواهی به خاطر حق خواهی و طرح مطالبات صنفی و سیاسی خود در ایران و دیگر کشورها دستگیر و زندانی نباشد.

این بیانیه با تصریح پنج درخواست از سوی این دو کارگر دربند در تبیین حقوق و خواسته‌های صریح در جهت احقاق این حقوق قانونی به پایان رسیده است.

متن کامل این بیانیه که در اختیار کلمه قرار گرفته به شرح زیر است:

روز جهانی کارگر در حالی فرا می‌رسد که میلیون‌ها کارگر ایرانی در شرایط بسیار سخت معیشتی به سر می‌برند و اعتراض خود را به شکل‌های گوناگون همچون سالیان گذشته ابراز می‌دارند و همچنین در این رابطه تعدادی از فعالین سندیکاها و دیگر تشکل‌های کارگری در زندان به سر می‌برند.

روز جهانی کارگر به پاسداشت مبارزات خونین کارگران به ویژه کشتار کارگران شهر شیکاگو برای اجرای هشت ساعت کار در تاریخ مبارزات کارگری به عنوان روز جهانی کارگر شناخته شد. از آن تاریخ عموم کارگران جهان و همچنین کارگران ایران این روز را گرامی داشته و اعتراضات و خواسته‌های خود را به ویژه در این روز اعلام می‌کنند.

در کشور ما اول ماه می مصادف با یازدهم آریبهشت است اما دولتمردان ایران به کارگران در تشکل‌های مستقل کارگری اجازه هیچ‌گونه اعتراض و راهپیمایی نمی‌دهند و با کارگران با شدت هر چه تمام‌تر برخورد می‌کنند و حق مسلم ما کارگران در داشتن حقوق اولیه مان در ایجاد تشکل‌ها و سندیکاها را کارگری را پایمال نموده‌اند. روز کارگر و حق اعتراض و ایجاد تشکل‌های مستقل کارگری در بیشتر کشورهای جهان به رسمیت شناخته شده است.

دستمزدهای ناچیز، سفره های تهی کارگران و همچنین افزایش تورم، عوارض و خسارات جبران ناپذیری را برای کارگران به وجود آورده است. شعارها و عملکرد مسوولان برای رفع مشکل کارگران اثر چندانی ندارد. شرایط به گونه است که طبقه کارگر و دیگر افشار جامعه زحمتکش نمی توانند شان خود را با شرایط کنونی حفظ کنند و دولت ایران با وجود این که یکی از امضا کنندگان مقابله نامه های بین المللی سازمان جهانی کار و اعلامیه جهانی حقوق بشر (ماده ۲۳) است اما هیچ گاه حقوق اساسی کارگران را مطابق با استانداردهای بین المللی رعایت نمی کنند.

مطابق قانون و کنوانسیون های بین المللی تشکیل نهادهای کارگری بدون دخالت دولت و کارفرما حق کارگران است اما دولت ایران به کارگران اجازه ایجاد تشکل و سندیکاهای کارگری مستقل و راهپیمایی و اعتراضی و برگزاری مراسم اول ماه می، روز جهانی کارگر، را نمی دهد و با برگزار کنندگان مراسم اول ماه می به شدت برخورد می نماید.

کارگران ایران به صورت واقعی و گسترده و مستقل از تشکل های دولتی از حق برگزاری مراسم اول می محروم هستند. ضرب و شتم و دستگیری و زندانی کردن اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد توسط تشکیلات حکومتی و شوراهای اسلامی کار، زندانی کردن اعضای سندیکای نیشکر هفت تپه و فعالان کارگری در پارک لاله تهران و دیگر دستگیری ها نمونه های فجعش بر نقض آشکار حقوق کارگران ایران هستند.

کارگران ایران به ویژه فعالین کارگری زندانی این روز بزرگ را گرامی داشته و امیدواریم در سال جدید هیچ کارگر و انسان آزادی خواهی به خاطر حق خواهی و طرح مطالبات صنفی و سیاسی خود در ایران و دیگر کشورها دستگیر و زندانی نباشد. ما فعالین کارگری، سندیکایی و دیگر تشکل های کارگری در بند یکبار دیگر به بهانه روز جهانی کارگر خواسته های به حق خود را اعلام می داریم:

۱- ما کارگران در بند خواستار ایجاد سندیکا و تشکل های کارگری و اجرای دیگر حقوق بنیادین کارگران طبق استانداردهای سازمان جهانی کار هستیم.

۲- به رسمیت شناخته شدن حق اعتراض و اعتصاب و راهپیمایی ها و دیگر

مراسم اعتراضی کارگری به ویژه در روز جهانی کارگر

۳- ایجاد کار برای کارگران بیکار و رفع هرگونه نابرابری میان کار زنان و مردان، لغو کار کودکان زیر ۱۸ سال، افزایش دستمزد ها مطابق با آمار و ارقام واقعی، امنیت شغلی کارگران و لغو قرار دادهای سفید امضا و موقت

۴- پایان یافتن اخراج، تعقیب، بازداشت و زندانی کردن مدافعان حقوق کارگران و تمامی فعالان سندیکایی و دیگر تشکل ها.

۵- حمایت از اعتراضات کارگران در همه کشورها که بر اثر بحران های اقتصادی و افزایش فقر و شکاف طبقاتی به وجود آمده است.

در پایان ما از تمامی کارگران و زحمتکشان و فعالین کارگری و تشکل های مستقل کارگری و شخصیت های مردمی مدافع حقوق کارگران و انسان های آزاده می خواهیم با اتحاد و همبستگی خود روز جهانی کارگر را هر چه با شکوه تر برگزار کرده و بر مطالبات بر حق در این بیانیه پافشاری کرده و حمایت خود را اعلام کنند.

رضا شهابی عضو هیات مدیره و مسئول مالی سندیکای کارگران شرکت واحد
اتوبوسرانی تهران

اسعد (بهنام) ابراهیم زاده

زندان اوین بند ۳۵۰

اردیبهشت ۹۱

سخنرانی النور مارکس در نخستین روز جهانی کارگر – هاید پارک لندن، چهارم مه ۱۸۹۰
النور مارکس

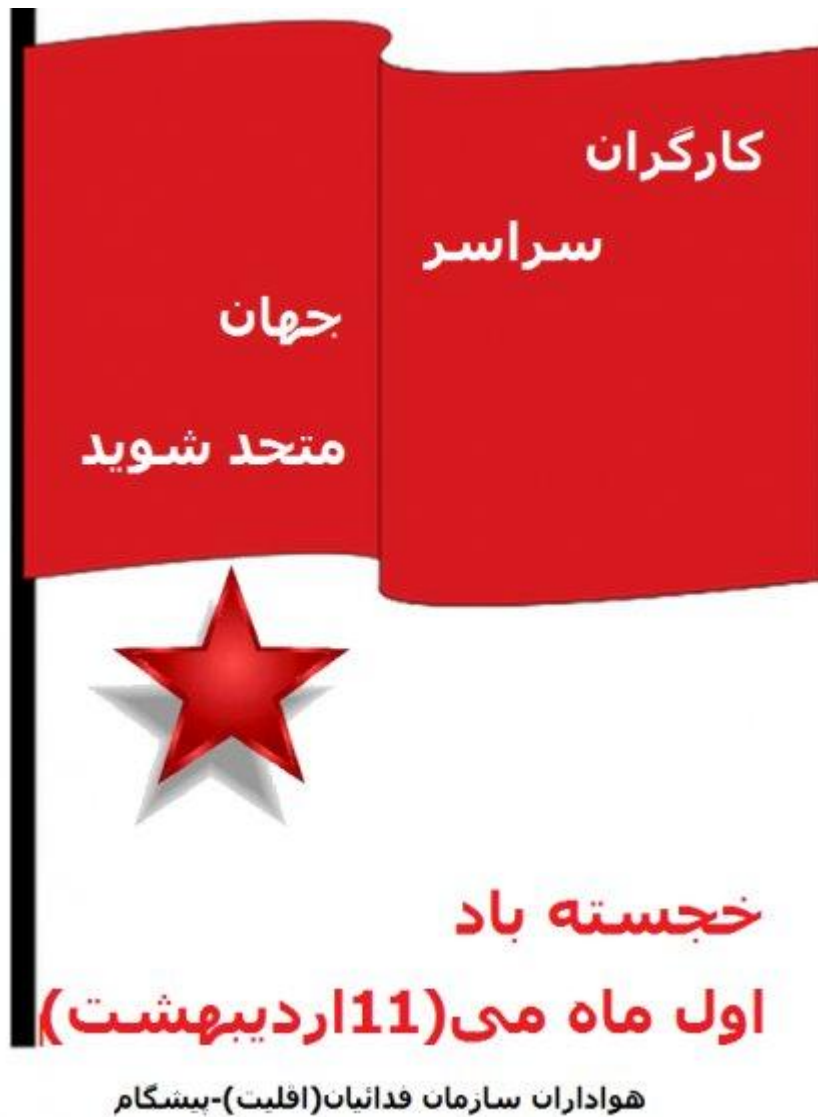
ما نیامده ایم که برای احزاب سیاسی کاری یا فعالیتی انجام دهیم، بلکه ما به این جا آمده ایم برای دفاع طبقه ی کارگر از خودش، برای مطالبه ی حقوق خودش. می توانم به یاد آورم زمانی که ما بیش از ده دوازده نفر نبودیم و به هاید پارک برای مطالبه ی قانون هشت ساعت کار آمدیم، اما آن ده دوازده نفر به صدها نفر افزایش یافت و صدها نفر به هزاران نفر بدل گشتند، تا زمانی که امروز این تظاهرات با شکوه را، که سراسر پارک را در بر گرفته در مقابل داریم. ما رو در روی تجمع دیگری ایستاده ایم اما من خوشحالم که می بینم توده های عظیمی از مردم در طرف ما هستند. آن هایی که از میان ما، با نگرانی به اعتصاب کارگران بارانداز و به ویژه کارگران کارخانه ی گاز رفته اند، مردان، زنان و کودکانی را دیده اند که پیرامون ما را می گیرند، اعتصابات به میزان کافی تشدید شده و ما مصمم شده ایم که هشت ساعت کار در روز را از طریق به تصویب رساندن قانونی آن تضمین کنیم؛ اگر ما چنین عمل نکنیم، در اولین فرصت چنین دستاورد و امتیازی را از ما پس خواهند گرفت و آن گاه [اگر پیروز نشویم] ما باید تنها خود را مقصر بدانیم. در بعد از ظهر امروز، در این پارک، مردی است که آقای گلدستون او را یک بار به زندان انداخته – مایکل داویت؛ ولی آقای گلدستون امروز بهترین روابط را با او دارد. شما فکر می کنید که دلیل این تغییر چه بوده است؟ چرا حزب لیبرال بسیار ناگهانی به یک حکومت ملی تغییر یافته است؟ بسیار ساده به این دلیل که مردم ایرلند هشتاد عضو به مجلس عوام فرستاده است تا از محافظه کاران دفاع کنند؛ به همین طریق ما می بایست این لیبرال ها و رادیکال ها را اگر با برنامه ی ما مخالفت کردند، بیرون بیندازیم. امروز من نه تنها به عنوان یک فعال اتحادیه ی صنفی، بلکه به عنوان یک سوسیالیست صحبت می کنم. سوسیالیست ها معتقدند که اولین و مهم ترین قدمی که باید برداشته شود، مطالبه ی هشت ساعت کار در روز است، اما هدف و آرمان ما رسیدن به دورانی است که در آن طبقه ای برای تأیید و حمایت دو طبقه ی دیگر وجود نداشته باشد، آشکار است که بیکاری در آن دوران، بیکاری وجود نخواهد داشت. اما این پایان کار نیست بلکه آغاز مبارزه است؛ تنها این کافی نیست که برای خواستار شدن هشت ساعت کار در روز به این جا بیاییم و تظاهراتی برگزار کنیم. ما نباید به مانند مسیحیان شش روز هفته را به گناه کردن بپردازیم و در روز هفتم به کلیسا برویم، ما می بایست به طور روزمره و دائمی از هدف و آرمانمان صحبت کنیم، باید مردان و به ویژه زنانی را که می بینیم برای پیوستن به مبارزه ی مشترکمان آماده کنیم.

"برخیزید چونان شیری که از خواب نیم روز اش سر بر می گیرد
در شماری شکست ناپذیر
زنجیرهای تان را به مانند شبنم هایی بر زمین بریزید
چرا که در هنگامه ی خواب تان بر شما فرو ریخته اند –
ما بشمارانیم – آنان ناچیزان اند"

منبع: النور مارکس، جلد دوم، ایوان کاپ، پانتنون، 1976

<http://www.youtube.com/watch?v=mjNsdY0bLsM>

Viele Grüße

با درود

--

پخش اخبار به وسیله ما تنها به قصد اطلاع رسانی است و نه به مفهوم تأیید و یا تکذیب دیدگاه های نهفته در هر خبر
دوستان اگر مایل به دریافت ایمیل های ما نیستید به ما اطلاع دهید تا نام شما را از لیست حذف کنیم

Iran-Freedom - Gemeinschaft für Menschenrechte, Freiheit und Demokratie – Deutschland e.V.

Iran-Freedom - Society to Support Human Rights, Freedom and Democracy - Germany

ایران آزاد - کانون دفاع از حقوق بشر، آزادی و دموکراسی – آلمان

www.iran-freedom.eu

info@iran-freedom.eu

[Facebook Iran-Freedom](#)

[YouTube: IranFreedomGer](#)

Spendenkonto: Postbank Frankfurt, Konto: 769148605, BLZ: 50010060

Postfach 29 01 10, 44746 Bochum

Iran-Freedom ist eine parteipolitisch und ideologisch unabhängige Organisation

فراخوان مشترک صدای موج سبز و شبکه سراسری «همبستگی برای حقوق بشر در ایران» جنبش سبز لندن - راهپیمایی به مناسبت روز جهانی کارگر

کارگران امسال را درحالی آغاز کرده اند که بیکاری، فقر و تنگدستی، عدم دریافت حقوق معوقه و شرایط نامناسب کاری آنان را تحت فشار جان فرسا قرار داده است. تورم بالای ۲۶٪، تغییرات در قانون کار و اخراج بی رویه کارگران به مانند کارگران شهاب خودرو و نبود سندیکاهای کارگری برای دفاع از حقوق آنان، موجب زیان و نابودی زندگی روزمره آنها شده است. اعتراضات کارگری و خواسته های به حق آنان شامل افزایش حقوق به تناسب تورم، نداشتن ایمنی در محیط کار، عدم امنیت شغلی و برخورداری از حق بیمه و تلاش آنها در راه احقاق حقوق خود موجب هراس نظام استبدادی جمهوری اسلامی گشته و حکومت را برآن داشته است تا با سرکوب شدید هر حرکت اعتراضی از سوی نهادهای کارگری و نمایندگان کارگران آنها را به حبس محکوم و زندانها را به خانه دوم فعالین و معترضین کارگری تبدیل کند. عدم صدور مجوز راهپیمایی در روز کارگر و تهدیدات آشکار و پنهان رهبران اتحادیه های کارگری برای شرکت نکردن در مراسم روز کارگر همه و همه نشان از تقابل حکومت ولایتی و فقهانی جمهوری اسلامی در مواجهه با اتحاد و هم صدائی کارگران دارد. در روز کارگر میبایست از کارگران و زحمتکشانی که در تمامی بخشهای اقتصادی، صنعتی و خدماتی مشغول به کار و یا اخراج شده اند را حمایت کرده تا از حقوق اولیه انسانی و کاری خود برخوردار گردند. آزادی تمامی زندانیان سیاسی، ایجاد تشکل های مستقل کارگری، برابری حقوق و دست مزد کارگران زن و مرد، آزادی بدون قید و شرط کارگران زندانی از جمله رضا شهابی، محمد داوری، شاهرخ زمانی، علی اخوان، ابراهیم مددی، رسول بداغی، علی پور سلیمانی، عبدالله ان مومنی، و توقف اعدامها و رعایت حقوق بشر از جمله خواسته های کارگران به پا خواسته ایران است. مراسم روز کارگر در روز سه شنبه اول ماه مه با راهپیمایی از Clerkenwell Green که زمان تجمع از ساعت ۱۲ تا ۱۲:۳۰ و از آنجا به سمت Trafalgar Square راهپیمایی خواهند بود.

www.greenwavevoice.com

info@greenwavevoice.com

صدای موج سبز - Green Wave Voice f:

SMS: 00447580799132

m: 00447886662057

«فراخوان شبکه سراسری «همبستگی برای حقوق بشر در ایران»
بزرگداشت اول ماه مه روز جهانی کار و کارگر

امسال، بزرگداشت روز جهانی کارگر (11 اردیبهشت 1391) در فضای ویژه ای برگزار می شود. از یک طرف، ما شاهد حمله بی امان سرمایه و بنیادگرایان به دستاوردهای مبارزات کارگران در کشورهای مختلف جهان هستیم و از طرف دیگر، اوجگیری مبارزات کارگری و شهروندی و بروز اعتصاب های سراسری، به ویژه پیدایش و گسترش جنبش های عظیم شهروندی «برآشفگان» در اروپا و «اشغال وال استریت» در آمریکا را می بینیم. حاکمیت سرمایه مالی بر اقتصاد جهانی، از چند سال پیش بحران بی سابقه ای را در همه کشورهای پیشرفته به وجود آورده است. سرمایه جهانی از فرصت استفاده کرده و بیشترین فشار را بر کارگران و زحمتکشانی وارد می کند. دولت ها با افزایش مالیات های عمومی و محدود کردن امکانات رفاهی، اجتماعی، فرهنگی و بهداشتی، طبقات محروم جامعه را بیش از پیش در فشار گذاشته اند. رشد بی سابقه بیکاری در کشورهای پیشرفته در سال گذشته، همراه با کاهش دستمزدها و کاهش بودجه های رفاهی، میلیون ها نفر را به زیر خط فقر رانده است. شرایط دشوار کارگران و زحمتکشانی در کشورهای یونان، ایتالیا، اسپانیا و پرتغال، نمونه های روشن بارز این واقعیت است. انقلاب های مردمی در جهان عرب هم که با سقوط دیکتاتورها می بایست چشم اندازی برای رفاه و پیشرفت اجتماعی طبقات محروم جامعه بگشایند، مورد هجوم بنیادگرایان اسلامی قرار گرفته اند. این امر، پی ریزی جامعه ای را که در آن حقوق برابر همه شهروندان و رفاه کارگران و زحمتکشانی تامین شود، دشوار می کند. در سال گذشته در ایران نیز نبرد کارگران و زحمتکشانی علیه بنیادگرایی اسلامی و حاکمیت سرمایه ادامه داشت. طبقه کارگر ایران همچنان در رنج است و محروم. از داشتن اصلی ترین حق خود، یعنی داشتن تشکل های مستقل صنفی محروم است. جمهوری اسلامی به جای پاسخ مثبت به درخواست های به حق کارگران، هر مطالبه ای را با اخراج، سرکوب، زندان و شکنجه پاسخ می دهد. باز هم مبارزان جنبش کارگری و فعالان سندیکایی مستقل به خاطر دفاع از منافع کارگران و زحمتکشانی ایران از کار اخراج شده و یا به زندان محکوم شده اند و به رغم افشای این سیاست ضدکارگری و درخواست مکرر مجامع بین المللی ده ها فعال جنبش کارگری ایران همچنان در زندان به سر می برند. بهره کشی از کودکان در ایران به صورت گسترده ای رواج دارد. میلیون ها کودک در ایران زیر خط فقر زندگی میکنند. درصد بالایی از این کودکان به دلیل ساختارهای غلط اقتصادی و اجتماعی محرومیت، مجبور به فروش نیروی کارشان می باشند. در جمهوری اسلامی قانون منع بهره کشی از کار کودکان اجرا نمی شود و بهره کشان از کار کودکان مجازات نمی شوند.

روزی نیست که در مراکز تولیدی و صنعتی کشور خبر از سوانح کار و کارگری نباشد. هر ساله بیش از ۱۰۰۰ سانحه کاری در محیط های کارگری رخ می دهد. کارگران در محیط کار از کمترین امکانات ایمنی برخوردارند. بحران جهانی، سیاست های اقتصادی ویرانگر دولت، سودجویی بی حساب سرمایه داران، تحریم های فلج کننده که نتیجه مستقیم سیاست هسته ای ماجراجویانه جمهوری اسلامی است، بیکاری را گسترش داده است. اضافه علاوه بر بیکاری، کاهش و یا نپرداختن دستمزد، کارگران و زحمتکشان را بیش از پیش در گرداب فقری سیاه غرق کرده است.

امروز بیش از هر زمان دیگری اقتصاد ایران در انحصار نظامیان قرار گرفته و سپاه پاسداران به بزرگترین کارفرما و سرمایه دار کشور تبدیل شده است. کارگران و زحمتکشان ایران که از ابتدای روی کار آمدن جمهوری اسلامی، برای دستمزد بیشتر، بهبود شرایط کار و به دست آوردن حقوق اجتماعی خود پیکار کرده اند، همچنان مبارزه علیه حکومت استبدادی و نهادهای بزرگ انحصاری (نظیر کمیته امداد امام و بنیاد مستضعفان)، تسلط نظامیان و رانت خواران فاسد حاکم بر ایران را ادامه می دهند. آن ها می کوشند با اعتصاب، گردهمایی، تظاهرات اعتراضی و تحصن به حقوق خود دست یابند. آنان در این نبرد عدالت خواهانه از پشتیبانی دیگر جنبش های اجتماعی برخوردارند، امری که زمینه ساز پیوند مبارزه آنان با جنبش گسترده دموکراتیک و ملی ایران می باشد.

خواست های کارگران، زحمتکشان و کارکنان بخش های تولیدی و خدماتی که در منشور های تشکل های مستقل کارگری تدوین شده اند عبارتند از:

مطالبات صنفی

- دستمزدها، پرداخت فوری دستمزدهای معوقه کارگران -
  - افزایش فوری حداقل دستمزدها با دخالت نظر نمایندگان منتخب مجامع عمومی کارگران
  - تامین امنیت شغلی برای کارگران و تمامی مزدگیران
  - توقف اخراج و بیکارسازی کارگران
  - لغو قراردادهای موقت و سفید امضا
  - افزایش حقوق بازنشستگی، رفع هرگونه تبعیض در پرداخت آن
  - بهره مندی زنان از مرخصی زایمان (دو ماه قبل و دو ماه پس از زایمان) با حقوق کامل
  - بهره مندی بازنشستگان از تامین اجتماعی و خدمات درمانی
  - پرداخت حقوق کارگرانی که خودسرانه بازداشت شده و یا کارشان را از دست داده اند
- تشکل
- به رسمیت شناخته شدن بی قید و شرط حق ایجاد تشکل های مستقل کارگری و حق اعتصاب
  - برچیده شدن کلیه نهادهای دست ساز دولتی از محیط های کار

اصلاح قوانین

- پذیرش قوانین و استانداردهای بین المللی کار در تدوین و تصویب قانون کار جدید با دخالت مستقیم نماینده های منتخب مجامع عمومی کارگران

- اجرای قانون کار در مناطق آزاد تجاری

- برخورداری تمام بیکاران از بیمه بیکاری متناسب با یک زندگی انسانی تا زمان اشتغال به کار

- تعطیلی رسمی اول ماه مه و گنجاندن آن در تقویم رسمی کشور و لغو ممنوعیت و محدودیت برگزاری مراسم این روز

مطالبات سیاسی و اجتماعی

- آزادی فوری و بی قید و شرط تمام زندانیان سیاسی و لغو فوری مجازات اعدام

- به رسمیت شناخته شدن بی قید و شرط حق اعتراض، تجمع، تحزب، آزادی بیان و آزادی مطبوعات

- لغو کلیه قوانین تبعیض آمیز نسبت به زنان و تضمین برابری کامل و بی قید و شرط حقوق زنان و مردان در تمامی عرصه های زندگی خانوادگی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی

- برخورداری تمامی کودکان از امکانات آموزشی، رفاهی و بهداشتی یکسان و رایگان، جدا از نوع جنسیت و وابستگی های ملی، نژادی و - مذهبی آنان و موقعیت اقتصادی و اجتماعی والدین شان

ما ایرانیان برون مرزی در روز اول ماه مه، همراه و هماهنگ با جهان کار، سندیکاها، اتحادیه ها و نهادهای کارگری به پشتیبانی از مبارزات کارگران و زحمتکشان میهن مان برای رسیدن به حقوق شان بر می خیزیم. ما بر این باوریم که رسیدن کامل به این حقوق در گرو تغییرات گسترده ی زیربنایی ساختاری در جامعه ماست

ما با شرکت گسترده در جشن مراسم روز جهانی روز کارگر و با طرح شعارها و خواسته های کارگران میهن مان، بر اعتبار جنبش کارگری و نقش موثر آن در تدوین، پیشرفت و تکامل جنبش دموکراسی خواهی ایران تاکید می کنیم و می کوشیم به جنبش تا در اعاده خواسته های دادخواهانه و عدالت گسترانه به کارگران و ملت ایران یاری رسانیم

ما از آزادیخواهان، نهادهای کارگری، نهادهای حقوق بشری، دمکرات و مترقی و عدالت خواه در سراسر جهان می خواهیم که در سالروز اول ماه مه در روز کارگر با برگزاری کنفرانس، سمینار، گردهمایی، راه پیمایی، نوشتن نامه به سازمان ملل، جمع آوری امضا و کارهای ابتکاری دیگر نقض حقوق کارگران و سندیکاها کارگری در ایران را محکوم کنند، خواستار لغو قوانین ضد کارگری در ایران شوند و به مبارزه برای آزادی فعالیت سندیکاها کارگری در ایران یاری رسانند

ما از همه نیروهای دمکرات و مترقی دعوت می کنیم تا در رساندن صدای کارگران ایران به گوش سازمان های جهانی حقوق بشر و سازمانهای بین المللی کارگری، برای فراهم نمودن شرایط زندگی بهتر کارگران و یکپارچه مردم ایران با حداکثر توان و نیرو تلاش کنند ما خواهان لغو حکم اعدام در ایران و آزادی فوری تمام زندانیان سیاسی و عقیدتی هستیم

بزرگداشت اول ماه مه
روز جهانی کار و کارگر
۲۰۱۲

www.kare.org

www.fedavi.org

فراخوان سازمان اتحاد فدائیان کمونیست
به برگزاری تجمعات و تظاهرات بمناسبت اول ماه مه (12 اردیبهشت 91)
پیوست می باشد.

با درود
جهت اطلاع ارسال می شود

شورای دانشجویان و جوانان چپ ایران - کمیته ای آمریکا برگزار می کند
به مناسبت فرارسیدن **اول ماه مه**، روز جهانی کارگر:

"زنان و کار خانگی"؛ پگاه روشن
"مروری بر جنبش کارگری در ایران"؛ پژمان رحیمی

زمان:
ششم ماه می، ساعت 4 بعد از ظهر

Doubletree Hotel 1981 North Central Expressway Richardson
Texas 75080

به مناسبت فرا رسیدن اول ماه مه، روز جهانی کارگر

زنان و مسئله ی کارخانگی پگاه روشن

مروری بر جنبش کارگری در ایران پژمان رحیمه

زمان:

ششم ماه مه، ساعت ۴ بعد از ظهر

مکان:

**Doubletree Hotel 1981 North Central Expressway Richardson,
Texas 75080
(S.W.C HWY 75 & Campbell Road)**

شورای دانشجویان و جوانان چپ ایران
(کمیته ی آمریکا)

فرخنده باد روز اول ماه مه (11 اردیبهشت) روز همبستگی جهانی طبقه کارگر

بیانیه ۶ جریان سیاسی ایرانی در هلند

فرخنده باد روز اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت)

روز همبستگی جهانی طبقه کارگر

جمعه ۸ اردیبهشت ۱۳۹۱ - ۲۷ آوریل ۲۰۱۲

ما جریان‌های سیاسی امضاکننده این بیانیه بر این باوریم که شما کارگران که اکثریت افراد جامعه را تشکیل می‌دهید، می‌توانید با تشدید مبارزات خود همراهی و همبستگی با سایر جنبش‌های اجتماعی و بیکار همزمان در جبهه کار و جنبش مردمی سراسری، بیشترین نقش را در جلوگیری از تداوم وضع موجود و وخیم شدن آن و در ایجاد تحول در حیات سیاسی کشور داشته باشید. کامیابی مبارزات صنفی شما امروزه بیش از هر چیز منوط به گسترش مبارزات و مشارکت سیاسی شما در فرایند تحولات سیاسی و دمکراتیک و در جنبش اعتراضی سراسری، که علیه استبداد و بی‌عدالتی حاکمان کنونی بیکار می‌کند می‌باشد.

اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) روز جهانی طبقه کارگر، روز مبارزه متحدانه کارگران و زحمتکشان در سراسر جهان علیه استعمار، تبعیض، بی‌عدالتی و فقر را به کارگران و زحمتکشان و همه مردم ایران صمیمانه شاد باش می‌گوئیم.

در سال گذشته بحران اقتصادی جهان سرمایه داری از سویی در اکثر کشورهای بزرگ و پیشرفته سرمایه داری همچنان تداوم یافت. از سویی دیگر رشد اقتصادی در کشورهای در حال توسعه و در چین، برزیل، هند، ترکیه، ویتنام و... تداوم یافت و امکانات این کشورها برای انجام اصلاحات و رفاه اجتماعی تقویت گردید. در حالی که بیکاری در کشورهای عضو اتحادیه اروپا رکورد های پیشین را پشت سر نهاد و به شکل کم سابقه و نگران کننده‌ای فزونی یافت، سرمایه داران به بهانه بحران، تعرض به حقوق سندیکایی کارگران و مزد بگیران را تشدید نموده و جرح و تعدیلات معینی- به رغم مخالفت و اعتراض و مبارزات کارگران- در قوانین کار و شرایط و مقررات باز نشستگی و سایر خدمات رفاهی اجتماعی کارگران توسط دولت ها بوجود آوردند. تداوم بحران، گسترش بیکاری و تعرض به حقوق کارگران و انتقال بار بحران اقتصادی بر دوش آنها در سال گذشته، باعث شد که مبارزه و تلاش کارگران و گروه های اجتماعی فرودست جوامع، در کشورهای بحران زده، علیه تعرض دولت ها به حقوق کار و دست آوردهای تاریخی و تدریجی جنبش ها و اتحادیه ها و احزاب کارگری گسترش یابد و کانونهای اجتماعی ضد انحصارات نوینی مانند جنبش وال استریت از دل این مبارزات خلق گردد.

در میهن ما ایران امسال ما در حالی خود را برای برگزاری و گرامی داشت روز جهانی کارگر آماده می‌کنیم که کارگران و مزد بگیران و مردم ایران سال سخت و دشوار و پرفراز و نشیبی را پشت سر نهاده و سال بمبارت دشوارتری را در پیش رو دارند.

در سال گذشته، بحران اقتصادی به رغم افزایش زیاد و بی سابقه در آمدهای نفتی، بطور خطرناکی افزایش یافت، بر تعداد بیکاران بازم افزوده شد. هزاران واحد تولیدی و اقتصادی دیگر، به دلیل سیاست عدالت ستیزانه حکومت، ضعف مدیریت و برنامه ریزی و اجرای قانون به اصطلاح هدفمند سازی یارانه ها، واردات بی رویه و عوامل دیگر، دچار رکود و با از گردونه تولید خارج شد. در نتیجه بیش از یک میلیون نفر دیگر از هموطنانمان کار و امکان تامین معیشت شان را از دست داده و به ارتش بزرگ بیکاران پیوستند و تعداد کارگران زیر خط فقر به ۷۰ درصد افزایش یافت. در همین سال تعداد هر چه بیشتری از واحدهای تولیدی از پرداخت به موقع دستمزد و حقوق کارگران - به دلیل دشواری مالی یا بعضا سوء استفاده از موقعیت خودداری نمودند و حتی حقوق نا چیز بازنشستگان توسط سازمان تامین اجتماعی با تعویق چند ماهه پرداخت شد. دولت با تهیه لایحه ضد کارگری موسوم به اصلاح قانون کار و حذف مواد مثبت آن، تعرض به حقوق سندیکایی و دست آوردهای تاریخی و مبارزاتی کارگران را افزایش داد. فشار برای از میان برداشتن سندیکاها و تشکل های کارگری دو چندان شد و به رغم آزادی ظاهری منصور اسالو، رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد، ابراهیم مددی نایب رئیس سندیکا تا روزهای پایانی فروردین ماه همچنان در زندان نگاه داشته شد. رضا شهبانی، علی نجاتی و تعداد دیگری از فعالین کارگری در آذربایجان، تهران، کردستان، خوزستان و در دیگر نقاط ایران بازداشت و زندانی شدند. رضا شهبانی عضو هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد در آستانه روز جهانی کارگر، در بیدادگاه رژیم به ۶ سال زندان محکوم گردید. ببا این وجود و به رغم افزایش سرکوب و گسترش اختناق نتوانسته است مانع تداوم مبارزات کارگران علیه سیاستها و برنامه های ضد کارگری حکومت در کشور گردد. اعتراضات کارگری در سال گذشته تداوم و گسترش یافت و دامنه اعتصابات کارگری به واحدهای کلان اقتصادی مانند ذوب آهن، ایران خودرو، فولاد و لوله سازی اهواز، ماشین سازی تبریز، نیشکر هفت تپه، مجتمع های پتروشیمی خوزستان و... کشیده شد. همچنین تجمع های کارگری در مقابل نهاد ها و سازمانهای دولتی نیز افزایش یافت و اعتراضات بیش از پیش به سطح شهر ها گسترش پیدا نمود و کنترل آنها توسط نیروهای سرکوبگر بمبارت دشوارتر و پرهزینه تر شد. در کنار اعتراضات و اعتصابات کارگران، معلمان، پرستاران و باز نشستگان، تلاشهای کارگران و کارمندان برای سازمانگری نهاد های صنفی و کمیته های اعتصاب نیز بنحو چشمگیری فزونی یافت و گروه های وابسته به دولت کوشیدند با سرهم بندی تشکل وابسته دیگری، مبارزات کارگران و مزد بگیران برای تشکیل سندیکاهای کارگری مستقل را منحرف و نتایج مبارزات را محدود کنند. خوشبختانه این ترفند حکومت نیز توسط کارگران آگاه شناسایی گردید و ناکام ماند.

در کنار مبارزات کارگران، اعتراضات سایر گروه ها و جنبش های اجتماعی به مثابه اندامهای پیکره جنبش سراسری مردم ایران نیز تداوم یافت و همراهی و همبستگی ملی علیه استبداد و بی عدالتی حاکم تقویت شد.

اکنون دلایل و شواهد بسیاری وجود دارد که نشان می‌دهند، در صورت تداوم سیاستهای کنونی جریان حاکم، بحران های موجود تشدید خواهند شد و وضعیت معیشتی و رفاهی زحمتکشان بمبارت بدتر خواهد شد. بیکاری فزونی خواهد گرفت، تعداد واحدهای بحران زده افزایش خواهد یافت. تورم و گرانی در اثر اجرا شدن مرحله دوم طرح هدفمند سازی یارانه ها، رکوردهای تازه‌ای را خلق خواهند کرد و تحریمهای نفتی، بانکی و غیره همین توان باقی مانده اقتصاد جامعه را نیز از بین خواهد برد. همه این اقدامات در کنار تداوم اختناق و استبداد، به فقر و فلاکت فزاینده، افزایش جمعیت زیرخط فقر، ژرفش شکاف طبقاتی، تبعیض و ستم و خشونت و بزهرکاری، افزایش تعداد کودکان و زنان خیابانی و... منجر خواهد شد.

ما جریان‌های سیاسی امضاکننده این بیانیه بر این باوریم که شما کارگران که اکثریت افراد جامعه را تشکیل می‌دهید، می‌توانید با تشدید مبارزات خود همراهی و همبستگی با سایر جنبش‌های اجتماعی و بیکار همزمان در جبهه کار و جنبش مردمی سراسری، بیشترین نقش را در جلوگیری

از تداوم وضع موجود و وخیم شدن آن و در ایجاد تحول در حیات سیاسی کشور داشته باشید. کامیابی مبارزات صنفی شما امروزه بیش از هر چیز منوط به گسترش مبارزات و مشارکت سیاسی شما در فرایند تحولات سیاسی و دموکراتیک و در جنبش اعتراضی سراسری، که علیه استبداد و بی عدالتی حاکمان کنونی پیکار می کند می باشد. بدون طرد جریان و سیاستهای حاکم مبارزات شما، برای بهبود حقوق سندیکایی تان به نتیجه مطلوب نخواهد رسید و طرد استبداد حاکم، بمثابة عامل اصلی فقر و تنگ دستی و ستم و بی عدالتی نیز مستلزم همکاری تنگاتنگ و فعالانه همه گروه های اجتماعی ترقی خواه، بویژه شما کارگران و مزد بگیران در جنبش اعتراضی سراسری است.

زنده باد اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) روز همبستگی جهانی کارگران و زحمتکشان جهان
زنده باد آزادی، دموکراسی، صلح و عدالت اجتماعی
پر توان و پیروز باد جنبش سراسری مردم ایران

جبهه ملی ایران- اروپا (هلند)
حزب توده ایران (هلند)
حزب دموکرات کردستان ایران (هلند)
حزب کومه له کردستان ایران (هلند)
سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران (هلند)
سازمان فدائیان خلق ایران – اکثریت (هلند)

11

بدینوسیله از همه شما مردم آزادیخواه، از همه شما مخالفین ستم و استثمار سرمایه و از همه مخالفین جمهوری اسلامی دعوت میشود در این مراسم شرکت کنند.

شرکت شما در این جشن علاوه بر گرامیداشت روز جهانی کارگر، همچنین اعلام همبستگی با افغانستانیهای ایران و نه محکمی به رژیم نژاد پرست و فاشیست جمهوری اسلامی خواهد بود.

زمان: بعد از میتینگ و راهپیمایی اول ماه مه- ساعت ۴ بعد از ظهر روز اول مه

مکان: فوروست سنتر

همین جا از همه شما میخواهیم که در تجمع و راهپیمایی اول مه که از طرف اتحادیه های کارگری و احزاب و سازمان های مختلف رأس ساعت ۱۱ صبح در میدان کارگر (یونگستورگت) برگزار میشود فعالانه شرکت کنید و از میز اطلاعاتی حزب بازدید نمایید.

به صف ما بپیوندید تا با هم بتوانیم صدای کارگران زندانی در ایران را هر چه رساتر به گوش مردم برسانیم.

برای اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۹۸۶۹۴۰۰۱ تماس بگیرید.

کمیته خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران- نروژ

Free jailed workers in Iran

Mohammad Jarahi

Reza Shahabi

Sheis Amani

Ali Nejati

Ebrahim Madadi

Ali Khavaran

Behnam Ebrahimzadeh

Rasoul Bodaghi

Shahrokh Zamani

Sediq Karimi

Mehdi Shandiz

by [Comite Comonisti](#) on Wednesday, April 25, 2012 at 12:46am ·

انده باد اول ماه مه! زنده باد انقلاب

اول ماه مه، روز رزم جهانی و مشترک پرولتاری انترناسیونالیست است. این روز فرصتی است تا باری دیگر چشم انداز انقلاب پرولتاری را به صحنه آوریم. این روز فرصتی است برای کارگران پیشرو و کمونیست‌ها تا عزم خود را جهت مبارزه برای جهانی کیفیتاً متفاوت نشان دهند. این روز فرصتی است تا با به کارگیری اشکال مختلف مبارزه (از سازمان دادن فعالیت‌های تبلیغی گسترده، تا برگزاری مراسم، آکسیون‌ها و تظاهرات‌های توده‌ای) راه را برای درگیر شدن مبارزان جدید در سطوح مختلف هموار کنیم.

اول ماه مه در شرایطی فرا می‌رسد که جهان بیش از هر زمانی دیگر طلب انقلاب می‌کند. جهانی که در آن بردگی مزدی به رنگ و نژاد، جنسیت، سرزمین و ملت محدود نیست و اکثریت مردم جهان از این بردگی مدرن به ستوه آمده‌اند. هر سال بیش از 2 میلیون نفر (تقریباً 6300 نفر در روز) در اثر حوادث یا بیماری‌های ناشی از کار جان‌شان را از دست می‌دهند. بیش از یک میلیارد نفر از مردم جهان با درآمد کمتر از یک دلار در روز زندگی می‌کنند و از گرسنگی در رنجند. بیش از یک سوم مردم دنیا زیر خط فقر به سر می‌برند. روزانه بیش از 2 میلیارد دلار برای روغن‌کاری ماشین جنگی نظام امپریالیستی هزینه می‌شود در حالی که اختصاص 9 روز از این هزینه کافی است تا غذا، تحصیل، بهداشت همه کودکان محروم کره زمین تأمین شود.

در جهان سرمایه‌داری بیش از یک و نیم میلیارد نفر از دسترسی به آب آشامیدنی محرومند. اکو سیستم محیط زیست به دلیل سازماندهی تولید بر محور سود، در آستانه فروپاشی قرار دارد. خلاقیت‌های مردم مدام نابود شده و به حاشیه رانده می‌شود؛ زنان به کالا و برده جنسی بدل شده و فرودستی و اعمال خشونت نسبت به آنان نهادینه شده است. 20% از زنان در طول عمر خود، حداقل یک بار مورد تجاوز جنسی قرار می‌گیرند. در آمریکا هر 9 ثانیه یک زن کتک می‌خورد و 3 زن در روز کشته می‌شوند. در روسیه سالانه 14000 زن توسط اقوام خود به قتل می‌رسند و در هند 22 زن در روز در اثر خشونت‌های خانگی کشته می‌شوند.

حاکمان جهان با تکیه بر زور و قهر دولتی و به راه انداختن جنگ‌های ناعادلانه و ارتجاعی و سازمان دادن سرکوب سیاسی از طریق قتل و شکنجه و زندان و تحمیل ایدئولوژیک از این نظام حفاظت می‌کنند.

این جهان ناعادلانه شایسته ما نیست، سزاوار براندازی است. تاریخ نشان داد که زخم چرکین شرایط اجتماعی هیچ‌گاه با آرامبخش‌ها التیام نیافته است. تنها علاج قطعی: جراحی رادیکال توسط انقلاب اجتماعی است. انقلابی که روابط اقتصادی اجتماعی سیاسی ستم‌گرانه و استثمار را ریشه کن کند و روابط خصمانه‌ای که حاکمیت طبقات استثمارگر بر مردم تحمیل می‌کند را از بین ببرد. انقلابی که روابط میان بخش‌های مختلف خود مردم را نیز در جهت رفع کامل و قطعی انواع ستم‌های طبقاتی، نژادی و جنسیتی، ملی و مذهبی دگرگون کرده و به طور رادیکال تغییر دهد.

بر ابعاد بحران مالی که از چند سال پیش آغاز گشته، **نظام سرمایه‌داری محدودیت‌های ذاتی خود را به نمایش در آورد** سال گذشته بار دیگر افزوده شد. این بحران موجب رکود اقتصادی، بیکاری و فقر و فلاکت بیشتر توده‌ها در گوشه و کنار جهان شد. زندگی میلیون‌ها نفر حتی در کشورهای اروپایی چون یونان و اسپانیا دستخوش تلاطم و بی‌ثباتی شد. مردم یونان باید تاوان بحرانی را بپردازند که در پیدایش آن هیچ نقشی نداشته‌اند؛ نرخ بیکاری در میان جوانان اسپانیا باید به 50% برسد تا نظام سرمایه‌داری بر بحرانش فایق آید. در ایران پروژه هدفمندسازی یارانه‌ها و بی‌کارسازی‌های وسیع باید به اجرا درآید تا شاید فرجی برای اقتصاد سراپا بحران‌زده کشور، تحت حاکمیت جنایت‌کارانه جمهوری اسلامی فراهم آید. مردم جهان به تجربه دریافته‌اند که تلاش‌های دولت‌های سرمایه‌داری برای رفع بحران و تأمین امنیت سرمایه به معنای عدم امنیت زندگی آنها است.

این بحران انعکاسی از تناقضات ذاتی نظام سرمایه‌داری است. بحران در بازارهای مالی جهان صرفاً بیان حرص و آز بانکداران و دلالتان بازار بورس یا این یا آن سیاست‌گذاری دولت یا تلاش طبقات حاکمه برای انتقال ثروت از فقرا به ثروتمندان نیست. این یک بحران ساختاری است که در اثر اعمال قوانین کور سرمایه به وجود آمده است. آنارشی و هرج مرج و سازمان‌دهی اقتصاد مبتنی بر سود به ناگزیر جامعه را هر از چندگاهی با چنین بحران‌هایی روبرو می‌کند. بحران‌ها بخشی از سوخت و ساز سرمایه‌اند. تاریخ انباشت سرمایه، یعنی تاریخ بحران و تاریخ تخریب و بازسازی مدام. تا زمانی که تضاد میان مالکیت خصوصی و تولید اجتماعی از طریق انقلاب پرولتری حل نشود، سرمایه‌داری می‌تواند هر بار به بهای خونریزی از پیکر توده‌های کارگر و زحمتکش و نابودی محیط زیست خود را به شکل کارآمدتری بازسازی کند و به استثمار شدیدتر کارگران بپردازد.

اما وجه دیگر بحران، مقاومت توده‌های کارگر و زحمتکش و دیگر اقشار مردم است. این مقاومت است که عدم مشروعیت نظام سرمایه‌داری را بازتاب داده و زمینه را برای گذر از این نظام ارتجاعی فراهم می‌کند. امروزه تمامی دولت‌های سرمایه‌داری می‌دانند که بر روی بشکه باروت نشسته‌اند. آشوب‌های اجتماعی عظیم در راهند. دوران راه رفتن بر لبه آتشفشانی در شرف انفجار فرارسیده و هر آن باید انتظار داشت که شاهد وقوع رویدادهای ناگهانی و غیر قابل پیش‌بینی در گوشه و کنار جهان باشیم.

مشخصه جهان در سال گذشته، بیداری سیاسی توده‌ها – به ویژه در میان نسل جدید – در ابعاد گسترده بود. میلیون‌ها نفر در کشورهای مختلف به خیابان‌ها سرازیر شدند، بهار عربی اتفاق افتاد، جنبش اشغال وال استریت آغاز شد و اروپا صحنه تظاهرات‌های وسیع و کم سابقه شد. جنبش‌هایی که نظام سرمایه‌داری را آماج قرار دادند.

توده‌های عرب با به زیر کشیدن دیکتاتورهای متفرعن از تخت، جاودانگی نظم اجتماعی و اقتصادی و کهنه را در اذهان به زیر کشیدند. جنبش اشغال وال استریت در آمریکا مردم را برانگیخت که در مقابل قشر نازک ثروتمندی که بر حیات اقتصادی اجتماعی و روابط بین‌الملل حاکم است، ایستادگی کنند. این جنبش سؤال مهمی را در اذهان مردم جهان فراگیر کرد: آیا می‌توان جامعه‌ای بهتر از جامعه سرمایه‌داری به وجود آورد و چگونه؟ اعتصابات و تظاهرات‌های کارگری در اروپا، بر تفکر حمایت از این یا آن جناح سرمایه‌داری و تقلیل دادن مبارزه به مخالفت با زیاده‌روی‌های نظام سرمایه‌داری ضربه وارد آورد. همه این‌ها دستاوردهای مهم مقاومت‌های توده‌ای است.

یا میانه راه متوقف می‌شوند یا اغلب این جنبش‌ها **جنبش‌های توده‌ای خودبه‌خودی را نیز نشان داد محدودیت‌های** وقایع سال گذشته در عین حال مهار و کنترل می‌شوند و یا به شکلی تحت سیطره این یا آن جناح از بورژوازی در می‌آیند. تفاوت است میان مقاومت عادلانه با انقلاب آگاهانه. تفاوت است میان جنبش‌های ضد سرمایه‌داری با مبارزه علیه موجودیت سرمایه‌داری. تا زمانی که آگاهی و تشکل انقلابی و کمونیستی با این جنبش‌ها پیوند نخورد، این شکاف درد آور باقی خواهد ماند. شکافی که منجر به هرز رفتن انرژی و پتانسیل انقلابی توده‌ها خواهد شد و یأس و سردرگمی به بار خواهد آورد.

این که بهار عربی، به پاییزی برای زنان بدل گشته، اینکه توده‌های خاورمیانه مجبور می‌شوند از بین بنیادگرایی مذهبی و دیگر آلترناتیوهای بورژوا امپریالیستی یکی را انتخاب کنند، این که مبارزات بر حق توده‌های عرب بازچه دست این یا آن جناح از بورژوازی داخلی یا رقابت‌های بین‌المللی و لشکرکشی‌های امپریالیستی می‌شوند، اینکه جنبش وال استریت قادر به جهش در سطح بالاتر نمی‌شود، همه و همه نشانه عدم حضور قدرتمند آلترناتیو کمونیستی در میان توده‌ها است. این امر مسئولیت سنگینی را بر دوش کمونیست‌ها و پیشروان طبقه کارگر قرار می‌دهد. برای آن که فداکاری و شور و خشم مبارزاتی توده‌ها به آتشی سهمگین بدل شود و نظام سرمایه‌داری را به خاکستر بدل کند باید بر نقش کلیدی فاکتور ذهنی تأکید شود. اوضاع عینی نیازمند دخالت فعال و همه‌جانبه کمونیست‌ها است. اما در اغلب نقاط جهان از جمله ایران، نیروهای انقلابی و کمونیستی بازیگر صحنه نیستند و به همین دلیل نیروهای ارتجاعی و امپریالیستی قادر به مهار و کنترل سریع خیزش‌های توده‌ای می‌شوند. کمونیست‌ها به عنوان پیشاهنگ انقلاب باید پرچم انقلاب کمونیستی را برافرازند، آینده نوید بخشی را ترسیم کنند و توده‌ها را جهت کسب قدرت سیاسی از طریق انقلاب قهرآمیز هدایت کنند. این تنها طریق برای تغییر انقلابی جامعه و جهان است. کمونیست‌ها باید به گونه‌ای عمل کنند که کارگران و زحمتکشان و همه اقشار تحت ستم و استثمار تمایز و تفاوت آنها را با نیروهای طبقاتی بورژوا و خرده‌بورژوازی حاضر در صحنه دریابند و راه حل‌شان را معتبر و منطبق بر واقعیت بدانند. این امر تنها زمانی امکان پذیر است که کمونیست‌ها خود را متکی به جمع‌بندی‌های علمی از تجارب مثبت و منفی انقلاب‌های پرولتری قرن بیستم و سنتر نوین از علم کمونیسم کنند. بدون ارائه کمونیسمی شاداب و سرزنده، نمی‌توان با امواج نوین مقاومتی که به راه افتاده، پیوند خورد و رزمندگان بیشتری را جذب کمونیسم کرد و با تکیه به آنان جنبش‌های کارگران و زنان و جوانان را بر پایه جنبشی برای انقلاب سازمان داد. طرح دورنما و افق کمونیستی و ساختن جامعه سوسیالیستی مسئله‌ای مربوط به آینده نیست این امر باید به مسئله روز همه پیشروان و نیروهای انقلابی و کمونیست بدل شود.

همان‌گونه که در بیانیه‌ی اول ماه مه سال گذشته تحت عنوان " از ایران به هم‌زمان انقلابی در خاورمیانه و آفریقای شمالی " گفتیم: « در هم شکستن کلیت ساختارهای سیاسی حاکم توسط مردمی آگاه و انقلابی و شکل‌گیری یک دولت طبقاتی جدید که بخواهد و بتواند از سرمایه‌داران و ملاکان بزرگ و امپریالیست‌ها خلع قدرت و مالکیت کرده و تمایزات طبقاتی را از میان برداشته و روابط اجتماعی ستم‌گرانه را سرنگون کند، فرآیندی است سخت و خونین که بدون داشتن حزبی انقلابی (حزب کمونیست) و ارتشی که متعلق به مردم و از خود آنان باشد ممکن نیست. اما این فرآیند چگونه آغاز خواهد شد؟ آیا از دل این جنبش عظیم یک جنبش کمونیستی نوین که انقلابی واقعی را در رأس برنامه‌ی خود قرار دهد، متولد خواهد شد؟ این‌ها سوالات حیاتی است که پاسخ به آن باید از میان مبارزین این کشورها بیرون آید و می‌تواند بیرون آید. اول ماه مه زمان مناسبی است برای بحث و جدل بر سر موضوعات پایه‌ای که جنبش کمونیستی در گیر آن است و باید این موضوعات را به طور گسترده به میان کارگران و ستم‌دیدگان و همه کسانی که خواهان انقلاب پرولتری واقعی هستند برد. این انقلاب خود به خود فرا نخواهد رسید بلکه باید آن را « سازمان داد و رهبری کرد. این امر مهمی است که در این شرایط در مقابل همه پیشروان طبقه کارگر در ایران و جهان قرار گرفته است. جامعه ما نیز در آستانه تحولات سیاسی مهم و خطیری قرار دارد. هر آن امکان دارد که مردم قربانی جنگی ارتجاعی میان دو قطب جمهوری اسلامی و امپریالیسم آمریکا و دیگر قدرت‌های ارتجاعی منطقه شوند. طبقه کارگر ایران در مقابل خطرات و فرصت‌های انقلابی پیش‌روی چه خواهد کرد؟ آیا می‌تواند مانع از آن شود که جدال بین دو قطب پوسیده و ارتجاعی سرنوشت جامعه را تعیین کند؟ این اساساً منوط به خط و مشی است که کمونیست‌ها در پاسخ به اوضاع کنونی در پیش می‌گیرند. تنها با اتخاذ خط سیاسی و ایدئولوژیک صحیح می‌توانند بر ضعف و پراکندگی خود فایز آیند و توده‌ها را از دل توفان‌ها برای راهی کامل رهبری کنند.

این ضرورت را امروزه حزب ما در دست گرفته و از همین رو شایسته حمایت و پیوستن پیشروترین زنان و مردان جامعه است تا صفوفش تقویت شود و قادر شود گام‌های تعیین‌کننده‌ای در راه سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی و استقرار سوسیالیسم بردارد.